כל המנחות פרק ראשון מנחות

מסורת הש"ס

עין משפט נר מצוה

א) ס"ר פ"ל מהלכות פסולי המוקדשין הלי כ:

מוסף רש"י

זרק בשמאל פסול והרבי שמעון מכשיר. לפשר כל הזכרים קרי ביה כהני מלמד שהן הרוקין בכהנים, לכל מרוקין מעלת מזרח ס"ק מלמד לעיל מהנתנה ומתן שלח הכה מתנה מלח ימין, ואלא הא דאמר רבא. במנחות פ"ק (דף י:) יד זו לקרבנה בכפרת מלרוב בשיר כתיב על תנוך אזן הימנית ועל בהן יד ורגל הימנים ועל בהן רגלו הימנית ויקרא ואתה תמשרים שהם ומקמר רבה מלמד יד המזרח אחי לנ"ש למזמר ד זקוקלה מיה שהכה מלח ימין ויכיל כתיב יד ומתנה למה לי. יד מקומה לקידוש קומץ. נכלי שרת שיכל ימין שלמה הכלי שהוא מקדש כי נדי הימנית ולמאן דאמר נמי דבעי קידוש קומץ. לפיכך מהולף דפלוגי שהם נמלאים בי"ש, ולפיכך נמי"ד הכל מודים מקומץ שמעון קידוש יד מלמד לי"ש שלא הכה כשרה בהקבלה מלמד שם כשלי שרת כשרה בהקבלה לפשר מקדש מקדשי הקטורת ניהו. בשמאל אכשורי מכשר. לקדש הלא עדף קדים הקומץ מהקבלה הוא המקבר לה רבי מתעון כשמאל מאי טעמא דר' שמעון, דמכשר הקטרת קומץ שלא כלי שם הטלי למזבח מידי אמר קרא ממנחה קדם הקדשים אחד בשמאל ולחלבה, לכפי מיקדש מתנה למזבח אחם ניתר לך בה לעובדה כיד מאכה כיתן שמעתא זריקה דמה כיד ימין ממתן אחנא ולא כיד ושמאל ימין דכתיב מה בלבנה. (ובחים כד: כה.). כתיבא ואכשורי. לפני מיתקן מעבה למעלת ולחם שתין שים בלבנתיהן (ובחים יא.). בא לעובדה ביד. הקטרת קומץ שהיא מקום זריקה, יד שלא קדשו כללי (ובחולין נב:) בשלמת הקטרת כיד שלא כלי (ובחים יא.). עובדה ביומין. שהקומץ הם זריקה שם מעלת שהיא כיד שלמנחה ביומין יכי (שם). בא לעובדה בכלל. דשלי לעובדה כשמאל לשולך מכלי שקדשה מעוכב, בשמאלו למזבח (ובחים כג:) שהיא כלי שקדשה מעוכב. לפני שהיא כלי שקדשה מעוכב